

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr.17 sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : contestații.anaf@mfinante.ro

DECIZIA NR. _____ / _____ 2009 privind soluționarea contestației depusă de SC E

înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr./06.04.2009, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr./09.04.2009 asupra contestației formulată de SC E.

Contestația este formulată împotriva deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr./26.05.2008 și privește suma totală de lei reprezentând :

- majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii,
- majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.
- majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, întrucât decizia de calcul accesorii nr. a fost trimisă societății prin poștă cu confirmare de primire, pentru care a semnat în data de 11.06.2008, iar contestația societății a fost înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr./11.07.2008 conform ștampilei serviciului registratură aplicată pe originalul contestației.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205 și art.209 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, societatea regăsindu-se în anexa 1 la poziția din Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr./2007 privind actualizarea marilor

contribuabili din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de SC E.

I. Prin contestația formulată contestatoarea susține că nu datorează accesoriile calculate de organele fiscale pentru următoarele considerente :

- în ceea ce privește debitele reprezentând impozit pe veniturile din salarii aferente lunilor ianuarie, februarie și martie 2008, declarate prin Declarația 100, acestea au fost achitate către bugetul de stat în contul unic cu ordinele de plată nr./07.02.2008, nr./07.03.2008 și nr./07.04.2008;

- în ceea ce privește debitul reprezentând impozit pe profit declarat prin declarația nr. suma de lei reprezentând impozit pe profit aferent anului 2006 a fost preluată din greșeală cu semnul minus, iar în urma constatării acestei erori, în data de 28.05.2008 cu adresa nr. s-a transmis la DGAMC declarația rectificativă 101 aferentă anului 2006 pentru această sumă;

- în ceea ce privește impozitul pe profit aferent anului 2007 în sumă totală de lei, declarat prin Declarația 100, acesta a fost achitat cu ordinele de plată nr./14.04.2008, nr./14.05.2008 și prin cererea de compensare nr./14.04.2008, rezultând impozit pe profit virat în plus;

- în ceea ce privește debitul reprezentând TVA, conform deciziei de impunere nr./29.02.2008 în sumă de lei, acest debit a fost achitat prin compensare cu TVA de rambursat, conform notei de compensare nr./20.04.2006.

Societatea susține că întrucât debitele declarate au fost achitate la scadență nu se justifică plata unor majorări de întârziere, motiv pentru care solicită anularea deciziei de calcul accesorii nr./26.05.2008.

II. Prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr./26.05.2008, contestată, organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au calculat majorări de întârziere în sumă totală de lei. Astfel, pentru plata cu întârziere a impozitului pe veniturile din salarii suma de lei, a impozitului pe profit suma de lei și respectiv a taxei pe valoarea adăugată suma de lei.

III. Având în vedere actele și documentele dosarului, susținerile contestatoarei în raport cu prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organul fiscal, se rețin următoarele :

1. Referitor la suma totală de lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii și impozitului pe profit, cauza supusă soluționării este legalitatea distribuirii sumelor plătite în contul unic pentru stingerea unor obligații nedatorate în condițiile în care pentru debitele stinse a fost depusă declarație rectificativă prin care a fost anulată obligația inițial declarată.

a) Cu privire la majorările de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii în sumă de lei.

În fapt, la impozitul pe veniturile din salarii societatea a declarat obligațiile fiscale de plată astfel :

- pentru luna ianuarie 2008 suma de lei,
- pentru luna februarie 2008 suma de lei,
- pentru luna martie 2008 suma de lei, pentru care a efectuat plăți în contul unic, sume distribuite de organul fiscal astfel :
 - cu OP nr./07.02.2008 suma de lei pentru plata impozitului pe veniturile din salarii cu scadența în data de 25.02.2008 și care a fost distribuită de organele fiscale pentru plata impozitului pe profit,
 - cu OP nr./07.03.2008 suma de lei pentru plata impozitului pe veniturile din salarii cu scadența în data de 25.03.2008, din care s- au distribuit de către organele fiscale la impozitul pe veniturile din salarii suma de lei, cu scadența la data de 25.02.2008, generând calculul de accesorii în sumă de lei și la impozitul pe profit aferent anului 2006 suma de lei,
 - cu OP nr./02.04.2008 suma de lei pentru plata impozitului pe veniturile persoanelor nerezidente a fost distribuită de către organele fiscale la impozitul pe veniturile din salarii stingând parțial din obligația de plată cu scadență 25.03.2008, generând accesorii în sumă de lei,
 - cu OP nr./07.04.2008 suma de lei pentru plata impozitului pe veniturile din salarii cu scadență 25.04.2008 a fost distribuită pentru plata impozitului pe veniturile din salarii cu scadență 25.03.2008 suma de lei, generând accesorii în sumă de lei, iar suma de lei pentru plata impozitului pe profit, stingând parțial din obligația de plată din declarația rectificativă pentru anul 2006, depusă la organul fiscal în data de 16.01.2008.

Obligația de plată în sumă de lei, cu scadență 25.04.2008, în evidența fiscală a fost stinsă din plățile efectuate de societate ulterior scadenței, generând accesorii în sumă totală de lei.

b) Cu privire la majorările de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de lei.

În fapt, societatea a declarat și plătit în termenul legal în cursul anului 2006 impozitul pe profit declarat, astfel :

- lei aferent trim.I a fost achitat prin compensare cu TVA prin nota de compensare nr./22.12.2005,

- lei aferent trim.II a fost achitat prin compensare cu TVA prin notele de compensare nr./24.05.2006 și nr./14.07.2006,
- lei aferent trim.III a fost achitat prin compensare cu TVA prin nota de compensare nr./25.09.2006,
- lei aferent trim.IV a fost achitat prin compensare cu TVA prin nota de compensare nr./21.12.2006.

În data de 16.04.2007 societatea depune la organul fiscal declarația anuală aferentă anului 2006 pentru impozitul pe profit cu diminuarea obligației declarate pentru anul 2006 în sumă de lei.

În data de 16.01.2008 depune la organul fiscal declarația rectificativă nr. cu suplimentarea obligației de plată la impozitul pe profit aferent anului 2006 în sumă de lei, astfel că o parte din sumele achitate de societate în contul unic pentru plata impozitului pe salarii au fost distribuite pentru impozitul pe profit aferent anului 2006, generând accesorii.

Sesizând eroarea de declarare a impozitului pe profit aferent anului 2006 cu suplimentarea obligației de plată, rezultată din depunerea declarației rectificative nr./16.01.2008, societatea a depus declarația rectificativă nr./28.05.2008 de diminuare a obligației de plată în sumă de lei. Din plățile efectuate în contul unic anterior înregistrării declarației rectificative de diminuare a impozitului pe profit, organele fiscale au stins obligația declarată de impozitul pe profit, în cuantumul preluat în evidența fiscală. Această situație este învederată de societate prin contestația depusă și confirmată de organul fiscal prin adresa nr./06.04.2009, conexasă în dosarul cauzei.

În drept, la art.119 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală se prevede că:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.” iar la art.120 din același act normativ se precizează că ;

„(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acestora inclusiv”.

La art.6 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1314/2007 pentru aprobarea Metodologiei de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul unic și de stingere a obligațiilor fiscale înregistrate de către aceștia se menționează că :

„6. Suma virată în contul unic reprezentând obligații fiscale prevăzute de Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.294/2007, datorată bugetului de stat, se distribuie de către organul fiscal competent pe tipuri de obligații fiscale datorate, conform sumelor stabilite în titlurile de creanță emise în condițiile legii și pentru care se efectuează plata. Distribuirea astfel efectuată va sta la baza stingerii obligației fiscale respective”.

În temeiul acestor prevederi legale se reține că pentru neplata la termen a obligațiilor fiscale stabilite prin declarație se datorează majorări de întârziere începând cu ziua următoare scadenței și până la data stingerii acestora.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele :

Din adresa Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili nr./06.04.2009, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr./08.04.2009, reiese că *“impozitul pe profit aferent anului 2006 a fost declarat și plătit de către societate, în termenul legal în cursul anului 2006”*.

În ceea ce privește impozitul pe profit aferent anului 2007, societatea a declarat prin declarația 101, depusă la organul fiscal în data de 07.04.2008, un impozit în sumă de lei.

Intrucât societatea a declarat eronat un impozit pe profit de plată aferent anului 2006 în sumă de lei și înregistrat în fișa pe plătitor la data de 16.01.2008, organele fiscale au stins parțial acest debit din plățile efectuate pentru achitarea impozitului declarat pentru anul 2007.

Astfel, suma de lei achitată de societate cu ordinul de plată nr./14.04.2008 pentru stingerea parțială a obligației de plată de lei declarată prin declarația anuală aferentă anului 2007, a stins parțial obligația de plată de lei aferentă anului 2006, iar suma de lei achitată cu ordinal de plată nr./14.05.2008 pentru stingerea parțială a impozitului pe profit aferent anului 2007, a fost distribuită din contul unic la impozitul pe veniturile din salarii.

Întrucât pentru anul 2006 societatea, conform declarațiilor rectificative depuse nu a înregistrat profit, organele fiscale au considerat plățile efectuate în anul 2006 în contul impozitului pe profit pentru obligația datorată pe anul 2007 cu titlu de impozit pe profit.

În aceste condiții sumele achitate de societate în contul unic pentru plata debitelor curente și dirijate inițial de organul fiscal pentru stingerea impozitului pe profit aferent anului 2006 nu se mai justifică, plățile urmând a fi dirijate către destinația înscrisă pe respectivele ordine de plată, respectiv impozit pe veniturile din salarii.

Mai mult, chiar și în condițiile depunerii la organul fiscal în data de 16.04.2007 a declarației anuale aferente anului 2006 pentru impozitul pe profit cu diminuarea obligației declarate în sumă de lei, așa cum se precizează în

cuprinsul adresei nr./06.04.2009 emisă de DGAMC, societatea avea suprasolvire prin achitarea impozitului declarat în sumă de lei prin compensarea cu TVA de rambursat.

În același sens este și punctul de vedere al Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili exprimat prin adresa nr./06.04.2009 prin care se confirmă că : *“Deoarece societatea a declarat prin declarația anului 2006 impozit pe profit de plată, pentru care în anul 2008 s-au efectuat distribuții din contul unic pe acest impozit, pentru care societatea a depus declarații rectificative de diminuare în același quantum după distribuire, considerăm că distribuția din contul unic este eronată, [...] iar majorările de întârziere calculate conform deciziei de calcul accesorii contestate, **nu sunt datorate**”.*

Având în vedere prevederile legale, documentele aflate la dosar și cele reținute în cuprinsul prezentei decizii, se va admite contestația pentru acest capăt de cerere în sumă totală de lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii în suma de lei și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de lei.

2. Referitor la suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA,

cauza supusă soluționării este legalitatea calculării de majorări de întârziere în condițiile în care debitul a fost stins prin compensare cu taxa pe valoarea adăugată de rambursat, conform notei de compensare nr./20.04.2006.

În fapt, prin raportul de inspecție fiscală nr./07.04.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr./06.04.2006, au fost stabilite pentru perioada verificată, respective 01.10.2004 – 31.10.2005, obligații fiscale de plată în sumă totală de lei, din care TVA în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei.

Contestația formulată de societate împotriva deciziei de impunere a fost soluționată de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscale care a emis decizia nr./19.04.2007 prin care s-a desființat decizia nr./06.04.2006 pentru suma de lei din care TVA în sumă de lei și accesorii în sumă de lei.

Urmare deciziei de desființare, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au procedat la reverificarea taxei pe valoarea adăugată și s-a emis decizia de impunere nr./29.02.2008 prin care s-au stabilit obligații de plată în sumă totală de lei din care TVA în sumă de lei și accesorii în sumă de lei. Prin nota de compensare nr./20.04.2006 debitul stabilit inițial prin decizia de impunere nr./06.04.2006 a fost achitat la buget prin compensare cu TVA de rambursat, rezultată din decontul lunii august 2005.

În drept, la art.116 alin.3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală se prevede :

„(3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau înainte de restituirea ori rambursarea sumelor convenite acestuia, după caz.[...]”

În temeiul acestor prevederi legale se reține că organul fiscal poate efectua compensarea TVA de plată din TVA de rambursat din oficiu sau la cererea agentului economic.

Din documentele aflate la dosar, respectiv nota de compensare nr./20.04.2006 și fișa pe plătitor, în baza **cererii de compensare nr./23.09.2005**, organele fiscale au efectuat compensarea obligațiilor fiscale stabilite inițial prin decizia de impunere nr./06.04.2006 în sumă totală de lei prin nota de compensare nr./20.04.2006, din TVA de rambursat din decontul lunii august 2005.

Având în vedere că societatea a plătit la termen debitul stabilit prin decizia de impunere nr./06.04.2006, aceasta nu datorează majorările de întârziere în sumă de calculate de organele fiscale prin decizia de calcul accesorii nr./26.05.2008, motiv pentru care se va admite contestația și pentru acest capăt de cerere.

În același sens este și punctul de vedere al Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili exprimat prin adresa nr./06.04.2009 prin care se confirmă că : *“accesoriile calculate în fișa pe plătitor prin programul informatic, în sumă totală de lei, din care lei impozit pe veniturile din salarii, lei impozit pe profit și lei TVA, conform Deciziei nr.3/2008, nu sunt datorate.*

Față de cele prezentate mai sus, propunem admiterea contestației pentru accesoriile în sumă totală de 1.134.885 lei”.

Pentru considerentele reținute și în temeiul 116 alin.3), art.119 alin.1) și art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Admiterea contestației formulate de SC E pentru suma de lei reprezentând :

- majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii,
- majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.
- majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, și anularea deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr./26.05.2008.

